

Νέο έτος: Δρόμος μετ' εμποδίων (Αρχιμανδρίτης Κουτσίδης Νίκων)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Στέφανος Ντιαγκανά. Γάλλος δρομέας. Παγκόσμιος πρωταθλητής στα 400 μέτρα μετ' εμποδίων από το 1997. Ο αξιόλογος αυτός αθλητής λίγο πριν από την Ολυμπιάδα του 2000 έδωσε μια συνέντευξη σε ελληνική εφημερίδα (ΒΗΜΑ). Εκεί, είπε μεταξύ άλλων:

-Ερώτ.: Αν κανείς έχει μεγάλες προσδοκίες; Η, μάλλον, αν οι προσδοκίες του είναι τόσο μεγάλες, τα όνειρά του τόσο άπιαστα που σίγουρα κάποτε θα γίνουν απωθημένα;

- Απ.: Δεν υπάρχουν άπιαστα όνειρα. Εγώ, από τότε που γεννήθηκα, μία προσδοκία είχα: το χρυσό μετάλλιο. Πολλοί μου είπαν ότι είναι άπιαστο. Αλλά κοιτάξτε με τώρα.

- Ερώτ.: Θα ξέρετε λοιπόν το μυστικό που κάνει τα όνειρα πραγματικότητα.

- Απ.: Μα ναι! Όλοι το ξέρουν!

- Ερώτ.: Θα μου το πείτε;

- Απ.: Η υπομονή βέβαια! Τι άλλο; Πάντα ξέρεις ότι η ευκαιρία θα έρθει, αλλά ποτέ δεν ξέρεις πότε. Πρέπει να περιμένεις, όσο βασανιστικό κι αν είναι αυτό. Εγώ μετά την Βαρκελώνη, το 1992, έλεγα: «Λίγο θέλω ακόμη. Ως το 1996, ως εκείνη την Ολυμπιάδα, θα είμαι τέλειος. Και ήρθε το 1996, η Ατλάντα, και ούτε να τρέξω δεν μπορούσα».

Πως ξεκίνησε, όμως, ο Στέφανος;

- Από το σχολείο ήδη. Θυμάμαι όλα αυτά τα παιδιά, τις κοπέλες και τα αγόρια, που δεν είχαν καμιά σχέση με σπορ. Εγώ από τότε έψαχνα για τον εαυτό μου στα γήπεδα και στις νότες. Και πάντα αναρωτιόμουν: «Πως μπορούν αυτοί να ζουν χωρίς αθλητισμό, χωρίς μουσική; Μόνο σχολείο και βόλτες στα μπαρ το βράδυ»; Ηλίθια ζωή!

* * *

Πολύ επιτυχημένα, λοιπόν, ο απ. Παύλος λέει για τον αγώνα του χριστιανού κατά της αμαρτίας:

- Δεν ξέρετε, ότι στο στάδιο όλοι μεν τρέχουν, ένας όμως παίρνει το βραβείο; Έτσι να τρέχετε κι εσείς, ώστε να κατακτήσετε το βραβείο. Κάθε ένας που αγωνίζεται, κάνει εγκράτεια σε όλα. Για να λάβουν, εκείνοι μεν ένα στεφάνι που μαραίνεται, εμείς όμως ένα αμάραντο. Εγώ, λοιπόν, έτσι τρέχω, με μάτια προσηλωμένα στο τέρμα ...(Α' Κορ. 9, 24-26).

Τώρα, με την έναρξη του νέου έτους, ας βάλουμε αρχή. Ακολουθώντας τις συμβουλές του Παύλου, πρέπει να μιμηθούμε τους δρομείς, δηλ:

Να «ψαχνώμαστε»! Για να καταλάβουμε πόσο ηλίθια είναι η ζωή χωρίς τον Χριστό που είναι η Ζωή και το Φως του κόσμου.

Να αρχίσουμε να αγωνιζόμαστε. Με υπομονή. Πολλή υπομονή. Σύμφωνα, με τον δρομέα μας, τον Στέφανο, ο δρόμος δεν είναι σπαρμένος με ροδοπέταλα. Έχει πολλά εμπόδια να υπερπηδήσουμε. Αλλά, αξίζει τον κόπο! Όλα τα επίγεια είναι σκουπίδια, όταν τα συγκρίνουμε με τον Χριστό! Και γι' αυτό, ο κόπος μας επαινείται και βραβεύεται από τον ίδιο τον Χριστό!

Όσοι πιστοί, εισέλθετε στο στάδιο των αρετών για να λάβετε το στεφάνι της δόξης από το χέρι του Κυρίου!

Πηγή: agiazoni.gr